

Măcăleandru

Am să vă povestesc, copii, o istorioară auzită de la bunica mea, care o auzise de la bunica ei, iar acesteia i-o zisese străbunica.

Cică s-ar fi întâmplat chiar în primul Crăciun, atunci când Hristos încă se afla în iesle, iar în grajd era foarte rece.

Doar un mic rug aprins pe podeaua de lut mai salva situația. Născătoarea de Dumnezeu privea focul și cu frică se gândea că încă puțin și acesta se va stinge. Iar Fecioara Maria nu avea putere să se apropie și să sufle în cărbuni.

Ea s-a rugat de bou:

- Te rog, suflă în foc, bunule bou!

Însă animalul rumega ceva, se gândea la ale sale și nici nu a auzit rugămintea.

Născătoarea de Dumnezeu i-a zis atunci oii:

- Te rog, suflă în foc, oaie bună.

Dar și oaia rumega ceva și se gândea la ale și nu a auzit vocea slabă a Maicii Domnului.

Între timp cărbunii păleau, urmând să se stingă în scurtă vreme. Dintr-odată s-a auzit un freamăt de aripioare mici.

Era pasărea măcăleandru. De fapt, la acea vreme ea se numea cu totul altfel.

Aripioarele ei au început să fâlfâie deasupra focului ce se stingea. Încet, încet, cărbunii s-au înroșit, iar măcăleandru continua să dea din aripi și totodată, reușea să și ciripească ceva voios. Din când în când, se depărta de cărbuni, adunând cu ciocul vreascurile uscate și aruncându-le pe foc. Încetul cu încetul, flăcările au înviat și au început să-i ardă într-un mod insuportabil pasărelei pieptul, care devenea din ce în ce mai roșu. Dar măcăleandru suporta durerea cu răbdare. El continua să ațâțe focul până când lemnele au început să trosnească și au încălzit grajdul.

În acest timp, Pruncul Iisus dormea și zâmbea prin somn.

Iar Preasfânta Lui Măicuță s-a uitat cu gingășie la pieptul roșu, ars de flăcări, al pasării și a spus: „De acum, fie ca acest piept sfânt să fie o amintire a faptei tale”.

Asa s-a și întâmplat. Din acea noapte sfântă, pieptul roșu al măcăleandrului ne aduce aminte de inima nobilă ce se ascunde în el.

Adaptare după o poveste din cartea *Îngerul Crăciunului*,
Editura Egumenița
Comandați cartea [AICI](#).

1. ACTIVITĂȚI DE DESCHIDERE

Ce spune măcăleandru ?

- **Activitate:** Copiii ascultă o înregistrare cu ciripitul măcăleandru și privesc o imagine cu el. O resursă se găsește [AICI](#). Li se cere să spună ce cred că povestește pasărea. Coordonatorul precizează că lui i se pare că povestește ceva despre un grajd și despre un bebeluș. Despre cine ar putea fi vorba?
- **Scop:** Antrenarea imaginației. Crearea unui context afectiv potrivit receptării poveștii

Călătorie în timp

- **Activitate:** Spuneți-le copiilor să închidă ochii și să-și imagineze că s-au întors în timp, la primul Crăciun. Că se află într-un grajd mic și rece, că simt mirosul de paie și de animale, că aud mugitul unui bou, behăitul unei oi, cântecul unei păsări. Ce simțiți? Ce credeți că se întâmplă în grajd ?
- **Scop:** Crearea unui context afectiv potrivit receptării poveștii

Cine poate ajuta?

- **Activitate:** Se recrează atmosfera de la exercițiul anterior. Și li se spune copiilor că, în grajdul rece, focul aproape se stinge. Aceștia pot fi întrebați:
  - Ce credeți că se poate face ca focul să nu se stingă?
  - Ce animal din grajd ar putea ajuta? De ce? Cum?
- **Scop:** Introducerea personajelor-cheie; familiarizarea cu ideea de sacrificiu și de curaj

2. LIVRAREA POVEȘTII

- Povestirea/ citirea expresivă
- Materialele auxiliare: ilustrații cu măcăleandru, icoana Nașterii Domnului, o jucărie măcăleandru
- Implicarea participanților în poveste

3. TEME DE REFLECȚIE

Atenția la nevoile altora

- Ce ne învață povestea despre cât de important este să fim atenți la nevoile altora?

Importanța faptelor mici

- Măcăleandru este mic, dar reușește să salveze focul. Ce învățăm din asta despre puterea gesturilor mici

Căldura Crăciunului

- În poveste, căldura focului aduce siguranță și liniște. Ce alte lucruri aduc „căldură” în viețile noastre?

4. ACTIVITĂȚI COMPLEMENTARE

Măcăleandru – propuneri de Tincuța Gheorghită

